

LA «JET», AMB PORTABELLA

Suquet de vips

El suquet que Pere Portadella organitza cada any al seu mas de Llofriu és una de les festes amb més ressò entre la «jet» catalana. Enguany, l'aiguabarreig polític ha estat menys consistent: hi faltaven els socialistes.

Elisa Galangau

Senyores guapes, només tres. L'arquitecta **Bet Galí**, sense el seu **Oriol Bohigas** i amb vestit negre de pell perfectament cenyit al cos; **Dolly Fontana**, relacions públiques de l'Up & Down, amb el seu **Oriol Regàs**, i la morenassa **Pilar Ledesma**, filla del ministre de Justícia, amb un vestit blau excessivament mudadet per l'ocasió, però amb una bellesa clara i jove, gairebé provocativa.

A afegir a la llista, sens dubte, la senyora **Cullell**, amb el seu atractiu

habitual, eclipsat per un farragós collaret verd i els senyals d'avorriment en el rostre, la filla petita de **Portabella** i l'acompanyant amb aire *pijo* del periodista ex-*Cambio-16* i ara tevetre-ser sense massa èxit, **Albert Arbós**.

Guapos, molt més fàcil, només un, i, a sobre, president en funcions de la Generalitat de Dalt. **Bet Galí** no va tenir cap escrúpol a dir-ho: «**Josep M. Cullell** és el guapo perfecte, recorda els professors d'esquí». Certament, Josep M. Cullell, conseller d'Economia i Finances i president en funcions mentre Pujol està a l'Argentina, va ser el rei de la nit. Pantalons blau ma-

DOMÈNIC UMBERT

Dalt, Ruiz Giménez, Ledesma i Cullerell, l'alcalde definitiu. Baix, l'amfritió, parlant d'esquena amb Maruja Torres.

DOMÈNIC LUMBRI RI

rí i camisa clara, no li feia cap falta fer concessions a la modernitat.

Encara que, de belleses, quatre gats, el suquet de peix que cada any organitza **Pere Portabella**, al seu mas de Llofriu, és una de les festes estiuenques més concorregudes i amb més ressò entre la *jet catalana*. La característica que l'ha fet més famós és l'aiguabarreig polític.

Pere Portabella, l'amfritió, no acaba de veure clar el qualificatiu de *jet set*, i matisa: «La *jet set*, com el nom indica, és gent elitista i aquí en canvi ens reunim un grup d'amics, la gent que ve aquí em complau». Cabell blanc, afable, ex-senador, ex-director de cine, senyor Danone, eterna persona amb «charme», no parà de saludar els seus convidats i de respondre preguntes als periodistes. Contà la història una i una altra vegada: «El suquet de peix va començar com un sopar d'amics ara fa dotze anys. L'any 1976 ja n'èrem una dotzena. Seure al voltant d'una taula sempre és bo».

La barreja política enguany prometia ser conflictiva per primera vegada. Se sabia que un dels convidats era **Federico Carvajal**, el president del Senat, que s'ha fet famós per la seua habilitat a demostrar que el català no és espanyol a persones tan disposades a acceptar-ho com el senador **Trias Far-**

gas, prohibint-los jurar la constitució en català.

Però no. Les festes són les festes. Hi havia el senyor Carvajal, parlant en espanyol amb els seus i amb una presència discreta, mentre la plana major de CiU era l'atracció de la festa. **Trias Fargas**, amb un grup d'amics, escoltava interessat el seu interlocutor, convençut que «Tot això de Banca Catalana pot acabar fent mal». **Lluís Racionero** es va acostar despistat al grup per saludar **Trias** i felicitar-lo per les eleccions. No va tenir massa èxit, la tertúlia comentava les notícies diàries d'*El País* i els extratips i les caixes B, amb molt d'entusiasme:

Maruja Torres, que va arribar acompanyada del seu amic **Terenci Moix**, vestida amb vestit d'estampat pantera, era la més descarada, i com sempre, la més divertida: «Una foto, sí, totes les que vulguis, espera que acabi de menjar, així t'està bé». Al seu voltant, els intel·lectuals de la nit, **Gil de Biedma**, **Terenci Vázquez Montalbán**.

Tots contestaven als periodistes amb resignació. No se sabia massa bé quin era el paper de cadascú: si allò era una mena de zoo humà obert, perquè la premsa observés els vips com es distreuen, o si els vips es distreien veient, com els periodistes intentaven eixir-ne bé.

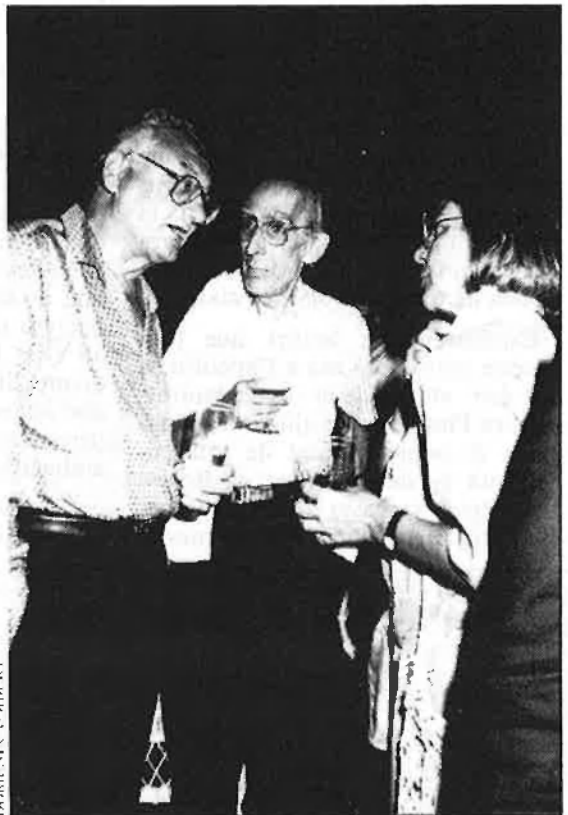
Les preguntes eren meravolloses, micro en mà del periodista i copa en mà del famós: «Vázquez Montalbán també és banya». Si resulta que sí, que Vázquez Montalbán, savi, gros i calb, també és banya a l'estiu, sobretot si li ve de gust, com tothom.

L'alcalde de Girona, el simpàtic **Joaquim Nadal**, es va acostar cap als dos possibles alcaldables per CiU de Barcelona, a **Macià Alavedra** i **Josep M. Cullerell**: «¿Què ho farà des, des que Macià Alavedra ja no és conseller de Governació, el president en funcions ja no és el conseller de Governació sinó el d'Economia?». Cara de circumstàncies, i canvi de tema.

I és que Macià Alavedra i Cullerell semblava que volien tenir quatre paraules íntimes, però no hi havia manera, quan no era un cambler que els oferia pinya amb pernil dolç era algú

que els saludava; finalment, optaren per anar a la fosca i sortir de l'escenari. Ben segur que, de confidències, se'n feren poques, però almenys tingueren una conversa íntima. Les que sí que passaren l'aperitiu juntes van ser les seves respectives, que alternaven en espanyol d'allò més bé. **Doris Malfeito**, xerraire i simpàtica, no parava de donar conversa: «Quan vaig posar els peus a Egipte, per primera vegada, em va semblar que ja ho coneixia des de sempre, eh, quina cosa més estranya».

El que es trobava com peix a l'aigua en el suquet de peix era **Antoni Gutiérrez Díaz**. El Guti explicava la seua nova situació d'ex-secretari general del PSUC a tort i a dret: «Ara estic resituant-me». Per als que volien entrar al detall, els parlava de les vacances: «He estat a Alacant, i ara es-

DOMÈNIC LUMBRI RI

Benet, fent pràctiques d'espanyol amb Carvajal.

tic entre Sant Pol i Barcelona».

En canvi **Magda Oranich**, malgrat el seu vestit negre i els seus complements platejats, no semblava estar en massa forma: «La muntanya sagrada és l'últim», comentava a **Josep Benet**, quan **Macià Alavedra**, que feia de gracieta a tothom, se'ls va acostar per dir: «Benet, tu sempre lligant». Una altra volta somriures de circumstàncies.

Més intel·lectuals: **Carlos Barral**, tot de blanc; **Salvador Pániker**, **Pe-**

rich. Més metges: el doctor **Vilardell**, metge del papa de Roma; el doctor **Dexeus**. Més consellers de la Generalitat: el de Sanitat, **Laporte**. Un popular: l'home del temps de TV-3, que amb la seva bonhomia no sabia on posar-se. Pocs socialistes: **Ledesma**, el més destacat, que cobria el buit dels socialistes catalans, els grans absents de la nit. Espanyols de pes: **Ruiz Jiménez**. Europeus de pes, amb tradició a la Costa Brava: **Gasthon Torn**. I un home també de molt de pes: **Vilarsau**, el president de la Caixa de tots.

L'exotisme vingué de la mà de **Mercè Abad**, la jove guanyadora del premi de novel·la eròtica «La sonrisa vertical», que va festejar una estona amb el *quefe* de Grijalbo, però ella va dir que preferia la seva editora, **Beatriz de Moura**. La xicona es pensava que allò era una festa divertida i es va trobar amb cinquanta carrosses. Ella no es divertia, diria que ni tan sols es distreia, però la seva presència donava joc als convidats. Per exemple, **Macià Alavedra** va poder dir: «La literatura eròtica em pot comprometre, perquè jo sóc un polític...». **Pere Portabella** va decidir arreglar-ho, no fos cas que el fet de presentar-li la novel·lista pogués complicar-li encara més el seu futur polític: «És literatura eròtica de qualitat». «Sí, és així».

Explicarem als lectors que tota aquesta xerrameca era a l'aperitiu, a peu dret, al pati de la casa. Mentrestant, en **Pitu** i els seus ajudants preparaven el suquet davant de tothom. Vuitanta kg de peix fresc de Roses: rap, sèpia, rascassa i unes gambes d'un roig perfecte. En Pitu, el mestre

El Guti: m'estic resituant; Macià Alavedra, també.

de la cerimònia culinària, fill de **Palau Setó**, i que de normal es dedica a picar ferro, aclarí que «de *shows* d'aquests, només en faig un a l'any; després, algun suquet amb els amics». En canvi, una de les seves cuineres ens explica que era normal preparar suquets per als de Barcelona: «d'aquí a uns quants dies en faré un per a en **Roca**, que ara està de vacances a l'estranger perquè es veu que ha quedat una mica atabalat».

El xup-xup està fet i el suquet pot començar a servir-se. Els periodistes

han de desaparèixer. El suquet, suquet, els lectors no el podran pas provar, només sabem que estava regat amb vi d'agulla, blanc pescador. Però, mentrestant, sí que poden començar a sucari-hi pa esperant que la *jet* catalana es destapi. Tenim gana de *jet* autòctona.

Com a punt i final, direm que el deu de la nit se'l van emportar l'**Oriol Regàs** i la seua guapa esposa **Dolly Fontana**. Entre tants compliments, cerimònies, cordialitats i bones fames, gosaren jugar a enamorats. □

Restaurant

Casa LA ABUELA

Reina, 17 - Telèfon 227 05 25

(Tancat diumenges)

XÀTIVA (València)